

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202484
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5619202484.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, 31 320 155, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom v Martine, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému L. V., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Y. XXX, v spore o zaplatenie 1948,71 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1846,37 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1681,34 eura od 30. 1. 2017 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u je žalovanému splácať v splátkach vo výške 80 eur mesačne, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 2. 9. 2019, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 1948,71 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30. 1. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o pôžičke číslo 7160856/7510502527, uzatvorenej medzi žalovaným a obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. dňa 21. 1. 2016, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 1800 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú pôžičku splatiť v 60 mesačných splátkach po 51,69 eura. Doposiaľ uhradil 258,45 eura. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 26. 11. 2016 ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru a dňa 24. 1. 2017 mu oznámil, že 19. 1. 2017 celý úver zosplatnil. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi súčtom sumy, ktorú mal žalovaný zaplatiť ku dňu podania žaloby, vo výške 2207,16 eura a sumou vykonaných úhrad vo výške 258,45 eura.

2. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadril, hoci bol na vyjadrenie ku žalobe vyzvaný uznesením zo dňa 25. 10. 2019, ktoré prevzal, spolu s podanou žalobou, dňa 14. 11. 2019. Na pojednávaní ku podanej žalobe a nároku uplatnenému žalobcom výhrady nemal. Uviedol, že na úver zabudol, nakoľko ich má viac. Navrhol povoliť splácať priznané plnenie v splátkach vo výške 52 eur mesačne.

3. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokáta žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a

včas doručené, a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil hospodárnosťou konania a navrhol, aby súd rozhodol aj v jeho neprítomnosti.

4. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že poberá príjem z výkonu živnosti, po zaplatení odvodov, v čistom približne 1100 až 1200 eur mesačne. Na žalovaný úver zabudol, nakoľko menil robotu, bol v tom období málo platený, niečo povyplácal. Býva v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorým prispieva na stravu a elektriku sumou 120 až 200 eur mesačne. Na benzín vynakladá 150 eur mesačne, úvery spláca sumou približne 500 eur mesačne, pričom splátky má dojednané s exekútormi. Výživné na dieťa platí vo výške 150 eur mesačne. Vlastní len 20 ročné auto, žiadne nehnuteľnosti nevlasťní.

5. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

6. Na základe projektu rozdelenia zlúčením, uzavretého dňa 11. 12. 2017 medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s., X.W. Ú. V., a. s. a X. Leasing, a. s. došlo k zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. bez likvidácie jej rozdelením a zlúčením so spoločnosťami X. Ú. V., a. s. a X. Leasing, a. s., pričom, s výnimkou práv a povinností vyplývajúcich z produktov QCar a Triangel, sa jej právnym nástupcom stala X. Ú. V., a. s.

7. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, uzatvorili dňa 21. 1. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1800 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 51,69 eura, splatných k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, s termínom konečnej splatnosti úveru 20. 1. 2021. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 26,71 %, ročná úroková sadzba 26,72 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 18,09 %, celková čiastka na úhradu 3101,40 eur. Podľa čl. 10.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol veriteľ oprávnený v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaný zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu spolu 258,45 eura, pričom po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žiadne úhrady dlhu nevykonal. Dňa 26. 11. 2016 vyzval veriteľ žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 258,45 eura a upozornil ho na možnosť zosplatenia celého úveru. Dňa 24. 1. 2017 veriteľ oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 1949,71 eura.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 21. 1. 2016 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba W. N. V. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

20. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

21. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a. s.) a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý sa zaviazal, spolu s dojednaným úrokom, vrátiť v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Zmluva obsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaný si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas

neplnil, čo nebolo medzi stranami sporu sporné, uplatnil si právny predchodca žalobcu právo žiadať zaplatenie celého úveru. Oprávnenie veriteľa žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku 10.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný bol na možnosť uplatnenia práva na splatenie celého úveru upozornený 15 dní vopred, v súlade so zákonným ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K splatnosti úveru potom došlo dňa 27. 1. 2017, prihládajúc k dátumu oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (24. 1. 2017) a obvyklej dĺžke poštovej prepravy (3 dni), dňom doručenia oznámenia žalovanému. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1846,37 eura. Z prehľadu splátok a úhrad bolo preukázané, že žalovaný zaplatil právnenmu predchodcovi žalobcu do predčasnej splatnosti úveru spolu 258,45 eura, čo predstavuje splátky splatné od februára 2016 do júna 2016. Nezaplatené preto zostali splátky úveru splatné do predčasnej splatnosti úveru, t. j. splatné od júla 2016 do januára 2017 a splatnou sa stala istina vo výške 1587,92 eura (podľa amortizačnej tabuľky suma istiny zo splátok splatných od februára 2017 do januára 2021). Podľa zákonného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, v spojení s prechodným ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka, v konaniach, predmetom ktorých je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začatých po 5. 12. 2018, nemožno vymáhať premlčané právo. V zmysle dôvodovej správy ku zákonu číslo 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o uvedené zákonné ustanovenia, sa vymáhaním premlčaného práva rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihládol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi pôvodným žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Ku dňu podania žaloby na súd (2. 9. 2019) už uplynula trojročná premlčacia doba vo vzťahu ku nezaplateným splátkam splatným v mesiacoch júl a august 2016 (dňom 22. 7. 2019, resp. 20. 8. 2019). Súd preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 1846,37 eura, pozostávajúcej z nezaplatených splátok úveru splatných od septembra 2016 do januára 2017 v sume 258,45 eura (5 x 51,69 eura) a nesplatenej istiny úveru, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v sume 1587,92 eura. V zostávajúcej časti, v ktorej bol nárok žalobcu premlčaný, súd podanú žalobu zamietol.

25. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške uplatnenej v žalobe, t. j. 5 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, odo dňa uplatneného v žalobe, t. j. od 30. 1. 2017 do zaplatenia, nakoľko žalovaný sa dňom nasledujúcim po splatnosti úveru, t. j. od 28. 1. 2017 dostal s plnením dlhu do omeškania, a to zo sumy priznanej nezaplatenej istiny 1681,34 eura (súčet istiny z nezaplatených splátok úveru splatných od septembra 2016 do januára 2017, zistený z amortizačnej tabuľky v sume 93,42 eura a nesplatenej istiny úveru, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v sume 1587,92 eura). V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Žalobcovi prislúchali úroky z omeškania len z nezaplatenej istiny, t. j. nie z nezaplatených úrokov, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018).

26. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

27. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému splácať priznané plnenie v splátkach vo výške 80 eur mesačne, prihládajúc na osobu žalobcu, osobu žalovaného, najmä jeho príjmové a výdavkové pomery. Žalovaný poberá príjem z podnikania vo výške 1100 až 1200 eur mesačne v čistom a vznikajú mu výdavky približne v sume 920 eur. Uvedené skutočnosti mal súd preukázané výsluchom žalovaného, pričom skutkové tvrdenia žalovaného žalobca nerozporoval. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach, vzhľadom na výšku splátky a výšku priznaného plnenia, nebudú ohrozené práva žalobcu a súčasne nebude ohrozené uspokojovanie základných

životných potrieb žalovaného. Výšku žalovaným navrhovanej splátky súd nepovažoval za primeranú jeho príjmovým a výdavkovým pomerom.

28. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 1846,37 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 95 %, jeho neúspech 102,34 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 5 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 90 % (95 % - 5 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.